ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Σπύρος Σαλβάνος – Γιώργος Τρικαλινός

Σύντροφοι και συναγωνιστές «ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ», 52 μήνες μετά την ένταξη της χώρας σε μηχανισμούς διάσωσης:

– Με εκατοντάδες απεργίες, συγκεντρώσεις, διαμαρτυρίες εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων.

– Με περιορισμούς και υποβαθμίσεις της «αστικής τους δημοκρατίας».

– Με καταπάτηση βασικών δικαιωμάτων και ελευθεριών του «συνταγματικού τους χάρτη».

– Με καθημερινή απαξίωση των αστικών τους κυβερνήσεων και του κοινοβουλίου τους.

– Με περισσότερες από 1.200.000 χαμένες θέσεις εργασίας.

– Με επιθέσεις και κατάργηση των όποιων κατακτήσεων ο κόσμος της εργασίας είχε πετύχει έως χθες.

– Με ανύπαρκτο το όποιο κοινωνικό κράτος υπήρχε.

– Με την εκπαίδευση να απαξιώνεται και να κινδυνεύει η διατήρηση της κρατικής της υπόστασης.

– Με το επίπεδο μισθών και διαβίωσης να έχει οδηγήσει τα λαϊκά νοικοκυριά σε επίπεδα φτώχειας πάνω από 40%

– Με δύο χιλιάδες άλλα με… **απαιτούμε:**

- Μία ΑΡΙΣΤΕΡΑ που θα σταματήσει τον κατήφορο αυτόν.

- Μία ΑΡΙΣΤΕΡΑ που θα κοιτάξει στα μάτια τον πολίτη , θα νοιαστεί γι' αυτόν, θα τον πείσει ότι πρέπει και μπορεί να αγωνισθεί για την ανατροπή αυτής της κατάστασης με μία αριστερά που έχει τις διαφορές της, έχει τις δυσπιστίες της για το πώς έχει εκφρασθεί έως σήμερα, έχει όμως τον μοναδικό αλάνθαστο δρόμο της λύτρωσης, έχει στο όραμά της το ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ.

Τώρα γι' αυτήν την ΑΡΙΣΤΕΡΑ προέχει:

– Να σώσει τον κόσμο αυτόν από την ταπείνωση και την ανεργία.

– Να του εξασφαλίσει μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή διαβίωση.

– Να εξασφαλίσει τη μόρφωση των παιδιών του, την υγεία τους και την υγεία του.

– Να του δείξει ότι μπορεί να ζήσει σ' ένα κράτος που του ανήκει και υπάρχει για το σύνολο των εργαζομένων αυτού του τόπου, ένα κράτος που διατηρεί τον εθνικό του χαρακτήρα , τη γη του, την περιουσία του, που διατηρεί την κληρονομιά και τον πολιτισμό του.Ένα κράτος κυρίαρχο που οι πολιτικές του αποφάσεις έχουν αποκλειστικό γνώμονα τα συμφέροντα των εργαζομένων και όχι την εξυπηρέτηση των δανειστών του και των τραπεζιτών.Ένα κράτος εγγυητή της ειρήνης στην περιοχή που θα απέχει από στρατιωτικούς συνασπισμούς και οικονομικές ολοκληρώσεις που στοχεύουν στην υποστήριξη του κεφαλαίου.

Αυτή η «ΑΡΙΣΤΕΡΑ» μπορεί να υπάρξει;

Μπορεί να λειτουργήσει;

Μπορεί να δώσει όραμα στον κόσμο της εργασίας;

Μπορεί να εγγυηθεί τα «θέλω» του λαού;

Ναι! Μία τέτοια αριστερά υπάρχει γύρω μας, σε κάθε χώρο εργασίας, στο χωριό, στην πόλη, στο σχολείο και στο πανεπιστήμιο. Απλά, δεν υπάρχει η «πολιτική συμμαχία της Αριστεράς». Δεν έχουν τολμήσει οι ηγέτες της να της δώσουν έναν τέτοιο χαρακτήρα. Κατά τη γνώμη τους κρατάνε αυτοί μόνο την απόλυτη αλήθεια.Ίσως να 'ναι φοβισμένοι από παλιότερες ανεπιτυχείς κινήσεις, όμως τα όποια λάθη εκείνων των κινήσεων δεν μπορούν να είναι φρένο στις σημερινές ανάγκες ανατροπής που χρειάζεται ο λαός και η χώρα.

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Και για να μην παρεξηγηθούμε:

– Δεν είναι στις προθέσεις μας να κάνουμε κάποια πολιτική κίνηση.

– Δεν έχουμε πρόθεση να επιρρίψουμε κύριες ή δευτερεύουσες ευθύνες σε όποια συνιστώσα ή κόμμα της αριστεράς.

– Δεν επιζητούμε από κανένα πολιτικό χώρο να αρνηθεί το πρόγραμμά του και τις αρχές του. Σεβόμαστε τις όποιες ιδιαιτερότητες και πολιτικούς στόχους μπορεί να έχει κάθε κίνηση ή κόμμα. Αναγνωρίζουμε όμως το δικαίωμα ζύμωσης του κάθε κόμματος, κίνησης ή μέλους, των ιδιαίτερων θέσεών του και της διεκδίκησής του να γίνει πλειοψηφούσα η άποψή του.

Ένα μόνο ζητάμε:

Να μπει ένα πλαίσιο σύγκλισης σε θέσεις και ζητήματα αναγκαία που θα επιτρέψουν τις παραπάνω αλλαγές-ανατροπές (ή και κάποιες άλλες πιθανόν) με την επίτευξη μίας πολιτικής και κοινωνικής συμμαχίας· μ’ έναν ισότιμο, ανοιχτό διάλογο να συμφωνηθεί μία κοινή πολιτική που θα επιδιώξει:

– Διαγραφή του χρέους συνολικά.

– Να ακυρώσει τους μηχανισμούς στήριξης της τριμερούς επιτροπής και τις όποιες νομοθετικές παρεμβάσεις δημιουργήθηκαν εξ αιτίας αυτής της κατάστασης.

– Οικονομική αποκατάσταση εργαζομένων , μισθωτών , συνταξιούχων, ασφαλιστικών φορέων και ΝΠΔΔ στην προ του 5/10 κατάσταση.

– Άμεση ψήφιση, με συνταγματική προοπτική, καθιέρωση ως παγίου εκλογικού συστήματος την απλή αναλογική.

– Ανυπακοή σε εντολές και κατευθύνσεις της Ε.Ε. (σε πρώτη φάση), έως την οριστική διευθέτηση της πορείας της χώρας με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση που θα έχει στόχο την πλήρη ανάκτηση της δημοσιονομικής και συναλλαγματικής πολιτικής του κράτους.

– Απεμπλοκή-αποχώρηση από το Βορειοατλαντικό Σύμφωνο.

– Άμεση εθνικοποίηση τραπεζών, αφού το κράτος τις έχει χρηματοδοτήσει για την βιωσιμότητα τους.

– Σταδιακή επανεθνικοποίηση στρατηγικών τομέων της οικονομίας.

– Αποκατάσταση του νοσηλευτικού συστήματος και της λειτουργίας του καθώς και των ασφαλιστικών φορέων στην προ του 2010 περίοδο.

– Διατήρηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες και αποκλειστικά κρατικό χαρακτήρα για τα Α.Ε.Ι. με στόχο την παραγωγική αναδιάρθρωση της χώρας για μια οικονομία σύμφωνη με τις λαϊκές ανάγκες.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι μπορεί να συμφωνήσει σ’ αυτές ή παραπλήσιες κατευθύνσεις η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.Θα κινητοποιήσει τον κόσμο της και θα δημιουργήσει κλίμα ανατροπής. Θα συσπειρώσει προοδευτικές δυνάμεις αποκομμένες που αμφισβητούν την κάθε πολιτική παράταξη μεμονωμένα αλλά όχι σαν σύνολο αυτούς τους στόχους. Κακά τα ψέματα σύντροφοι, η συσπείρωση, η συνεργασία από τα «πάνω» έχει θετικά αποτελέσματα στη βάση.

Για να γίνουν τα θέλω μας πραγματικότητα έχουμε ανάγκη τον κόσμο της εργασίας να τα στηρίξει, να αγωνισθεί γι’ αυτά και να τα υπερασπισθεί.

Ας μην τον αφήνουμε άλλο καθισμένο στον καναπέ του και στην ενημέρωση των αστικών μέσων.

Ας προσπαθήσουμε να τον βγάλουμε στον δρόμο· είναι βέβαιο ότι θέλει να παλέψει γι’ αυτά και θα στηρίξει τέτοιες κυβερνήσεις. Είναι αναγκαίο να υπάρξει κοινωνική και πολιτική συμμαχία των δυνάμεων της Αριστεράς (κόμματα – κοινωνικοί φορείς – πολίτες), ώστε με δημοκρατικούς και μαζικούς όρους να δημιουργηθούν συνθήκες ικανές μέσα από την Αριστερά και το λαϊκό κίνημα για μια άλλη πορεία της χώρας που να αντιμετωπίζει τη σημερινή βάρβαρη πολιτική. Από κει και πέρα είναι θέμα της ίδιας της Αριστεράς και των δυνάμεων που τη στηρίζουν να βάλουν ακόμη παραπάνω τον πήχη στο επιθυμητό για πολλούς από μας αποτέλεσμα που κατά τη γνώμη μας πρέπει να είναι ο σοσιαλισμός, η εργατική δημοκρατία, με αποκορύφωμα την κομμουνιστική κοινωνία.